

κου (στίχ. 10). Ἀντὶ τῆς ὀφειλέτιδος, προφανῶς ἀγραμμάτου, ὑπογράφει ὁ Γεώργιος Ἀλιμπέρτης (στίχ. 9). Τοῦτο δὲν λέγεται ρητῶς, ἀλλὰ προκύπτει ἐκ τῆς λέξεως *βεβαιῶ*, ἣτις χρησιμοποιεῖται μόνον ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν τῶν ἐγγράφων, οἵτινες ἔλαβόν τι παρὰ τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τοῦτο, ὅπως ὁ πωλητῆς ἢ ὁ ὀφειλέτης. Δὲν γνωρίζω ὅμως ἂν καὶ ποίαν σχέσιν εἶχεν οὗτος πρὸς τὴν Μαρίαν Σοφίδακιοῦ. Δηλοῦται ἐπίσης ὅτι ἡ ὀφειλέτις λαμβάνει τὸ δάνειον *διὰ χρεῖαν* της (στίχ. 2), περὶ ἧς βλέπε 14· ἐπίσης ὅτι θὰ εἶναι *σίγουρα* γῆς, περὶ ὧν βλέπε 13. Ὁ τόκος συμφωνεῖται εἰς 10% ἐτησίως, ὅστις ἦτο ὁ κατ' ἔθιμον ἐν Σίφνῳ ἰσχύων (βλέπε 63). Τέλος συμφωνεῖται ὅτι τὸ δάνειον εἶναι ἀποδοτέον εἰς *κάθε* της (δηλ. τῆς δανειστρίας) *ζήτησιν*. Παρομοία συμφωνία ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὰ 15, 17, 18, 19, 20, 55, 57.

Ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ ὅτι, ἐνῶ τὸ ἐγγραφον ἐν Verso στίχ. 1 ἀποκαλεῖται *ὁμολογία*, ὥς εἶναι πρέπον νὰ γίνεται, κατὰ κυριολεξίαν, διότι πρόκειται περὶ δανείου, ἐν στίχῳ 7 καλεῖται *ρετζιβούτα*. Ἡ αὐτὴ ἀποκαλεῖται ἐν 59 καὶ *ἀπόδειξις*. Βλέπε καὶ 28 καὶ 47. Ἴσως νὰ ἐγίνετο χρῆσις τῶν τριῶν ὀρων *ρετζιβούτα*, *ἀπόδειξις*, *ὁμολογία* ἀδιαφόρως. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι, ὥς ἐν 59 ἐλέχθη, ἐρευνήτεον.

Ἡ σημείωσις τοῦ Verso ἴσως ἐγράφη διὰ χειρὸς αὐτῆς τῆς δανειστρίας Μαρίας Γρυπάρη.

- 1 ἡ κυρὰ μαρία σοφίδακιοῦ, ἔλαβεν δανειακῶς
- 2 διὰ χρεῖαν της, παρὰ τῆς κυρὰς μαρίας ἀνεψιᾶς της, συζύγου
- 3 ποτὲ Νικολάου γρυπάρη, γρόσια διακόσια —
- 4 N° 200 σίγουρα γῆς ἐπισιμανιαῖα τόκον ἀνὰ δέκα
- 5 εἰς τὰ % τὸν χρόνον εἰς ὅσον καιρὸν σταθοῦν ἀπάνω τους, ὑπο-
- 6 σχόμενη πληρῶσαι αὐτὰ εἰς *κάθε* της ἀναζήτησιν,
- 7 καὶ εἰς ἐνδειξιν δίδει τὴν παροῦσαν *ρετζιβούταν* εἰς χεῖ-
- 8 ρὰς της, βεβαιωμένην παρὰ τιμίων μαρτύρων

σίφνος 1827, Μαρτίου 5 :

2^a X. 9 Γεώργιος Ἀλιμπέρτης βεβαιῶ

3^a X. 10 ὁ σακελλάριος βερνίκος μάργης

1 ^a X. 11	Νικόλαος Ἀλεξάνδρου Καμπᾶς μὲ θέ-
12	λησιν τῆς ἰδίας ἔγραψα καὶ
13	οὕτως μαρτυρῶ

Verso

4^a X. 1 ὁμολογία τῆς θεί-
 2 ας μου Μαρίας, διὰ
 3 γρόσια 200

